

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év március 13. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

### **v é g z é s t :**

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt **a vádlott** ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. január 3. napján kihirdetett 41(I.)Kb.41/2013/2. számú ítéletét **helybenhagyja**.

### **I n d o k o l á s**

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. január 3. napján kihirdetett 41(I.)Kb.41/2013/2. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 349. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében, ezért - önálló katonai büntetésként - lefokozásra ítélte, és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 23.813 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője - enyhítés iránt a lefokozás mellőzése érdekében- fellebbezést jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.73/2013/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint a bejelentett fellebbezés alaptalan. Az elsőfokú bíróság a bíróság elé állításos eljárás során a perrendi szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta, és azokat értékelve - a vádlott beismerése mellett - helyesen állapította meg a tényállást. A megalapozott tényállásból a vádlott bűnösségére okszerűen, logikusan következtetett. A bűncselekmény jogi minősítése, illetve a kiszabott büntetés is törvényes. A szankció megállapítása során a releváns súlyosító és enyhítő körülményeket egyaránt figyelembe vette. A vádlott kriminológiai értelemben különös bűnismétlő, illetőleg eddigi szerződéses szolgálati viszonya során további három esetben részesült fenyítésben. A vádlott az eddigi katonai életútja során bizonyosságát adta annak, hogy képtelen betartani a katonai előírásokat, előző büntetése egyéni nevelő hatása elenyészett, fél éven belül ismételten szándékos katonai bűncselekményt valósított meg. Ezért további katonai szolgálat ellátására, valamint rendfokozat viselésére méltatlanná vált. Az eljárás során nem merült fel olyan körülmény, ami e mindkét körülményre kiterjedő méltatlanság rögzítésének mellőzését megalapozta volna.

A vádlott a védője útján előterjesztett beadványában a fellebbezése indokaként utalt rá, hogy bár szolgálata előtti este egy barátja névnapi összejövetelén valóban elfogyasztott néhány pohár szeszes italt, azonban ennek ellenére sem feledkezett meg a kötelezettségéről és a kijelölt időben szolgálatra jelentkezett. Nem érezte,

hogy a szolgálata ellátására alkalmatlan állapotban lenne, elvégezte a szokásos szolgálati teendőket. A munkatársaiban sem merült fel - a szolgálat átadásakor sem - hogy ne lenne megfelelő állapotban. Minden eljárási cselekmény rutinszerűen, zökkenőmentesen zajlott. Előző büntetésének nevelő hatása nem enyészett el: bár tisztában volt vele, hogy az italozással hibát követett el, mégis igyekezett a hibáját pontos megjelenésével jóvátenni. Ez is utal arra, amit a parancsnoki vélemény is rögzít, miszerint a vádlott a katonai szolgálathoz nagyon kötődik. A vádlott kilátásba helyezte, hogy alkoholproblémáját rehabilitációs kezeléssel kívánja megoldani. A kifejtettekre tekintettel, valamint a cselekmény kis tárgyi súlya, a vádlott hozzáállása és kárelhárító igyekezete alapján a büntetési célok enyhébb szankció alkalmazása mellett is elérhetőek.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A büntetés enyhítésére irányuló fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a bíróság elé állításos eljárása során mind az általános mind a speciális eljárási formára vonatkozó eljárási szabályokat (Be. 517. § - Be. 525.§) betartotta, a tárgyaláson a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. A vádlottat a szükséges körben kihallgatta, a releváns okiratokat ismertetéssel szabályszerűen tette az eljárás anyagává. A bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott teljeskörű beismerő vallomásra is figyelemmel, helytállóan állapította meg a tényállást. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le a következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Megállapítható, hogy a vádlott véralkohol koncentrációja a 2012. december 7. napján 8 óra 45 perckor tartott szűrőpróba-szerű ellenőrzés során 2,37-2,34 g/l (ezrelék) volt, ami súlyos fokú alkoholos befolyásoltságot jelentett. Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a vádlott azzal, hogy szolgálata előtti éjszaka jelentős mennyiségű szeszes italt fogyasztott amely a szolgálatba lépéséig nem ürült ki a szervezetéből, fontos szolgálati feladat teljesítésére képtelenné tette magát, ezzel elkövette a Btk. 349. § (1) bekezdés III. fordulata szerinti bűncselekményt.

A Fővárosi Ítéltábla a büntetés-kiszabási körülmények vonatkozásában utal rá, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Értékelte, hogy a vádlott teljeskörű beismerő vallomást tett, illetőleg, hogy őszinte megbánó magatartást tanúsított. Alappal hivatkozott rá azonban az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott parancsnoki jellemzése összességében negatívnak tekinthető, és arra is,

hogy hasonló bűncselekmény miatt a bíróság rövid időn belül már elítélte. Elítélése, valamint korábbi fenyítései sem változtattak a vádlott - munkavégzésére is kiható - életmódján. A vádlott által is problémaként felismert alkoholfüggősége, a 2010. októbere óta eltelt időben tapasztalt többszöri igazolatlan távolléte, megjelenési kötelezettsége elmulasztása, illetőleg nem megfelelő, súlyos fokban alkoholos állapotú megjelenése miatt alappal vonható le arra egyértelmű következtetés, hogy a büntetési célok enyhébb szankció mellett nem, csak a vádlott lefokozásával érhetőek el. A rendfokozat további viselésére méltatlanná válás feltételeinek tisztázására a Kúria (a kibocsátáskor hatályos elnevezésén: Legfelsőbb Bíróság) még a Legf. Bír. Eln. Tan. Kat. Törv. 193/1981. számú határozatában adott ma is érvényes iránymutatást. Eszerint nem méltó a rendfokozat viselésére a hivatásos állomány azon tagja, akinek életvezetése erősen kifogásolható, és az ismételt fegyelmi felelősségre vonások a kívánt nevelő hatást hosszabb időn keresztül sem tudták vele szemben elérni, majd ilyen előzmények után követ el csekély súlyúnak mondható bűncselekményt (Legf. Bír. Katf. III. 101/1973.).

A vádlott a sorozatos szabályszegései, kifogásolható, szolgálata ellátására is kiható életmódja, megoldatlan alkoholproblémája nem kizárólag a szolgálata megbízható ellátását lehetetlenítette el, hanem alkalmas volt arra is, hogy a szolgálatot a társadalom felé negatív színben reprezentálja. A bírói gyakorlat egységes a tekintetben, hogy ilyen körülmények fennállása esetén lefokozás alkalmazása indokolt, enyhébb büntetés (szolgálati viszony megszüntetése) kiszabása a Btk. 37. §-ban foglalt speciális büntetési célok eléréséhez nem elegendő. Erre utalnak a BH.2000.92 és BH.1994.468. számú eseti döntések is. Mivel a vádlott, a kifejtettekre figyelemmel tehát nem csupán a szolgálata ellátására, hanem arra is méltatlanná vált, hogy rendfokozatát megtartsa, az elsőfokú bíróság törvényesen döntött, amikor a vádlottat - önálló katonai büntetésül - lefokozásra ítélte.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb - a bűnügyi költségre vonatkozó - rendelkezése is törvényes volt, ezért a fellebbezéssel támadott ítéletet a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. március 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.  
s.k.

előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a Fővárosi Ítéltábla végzése folytán a jogerős.

Budapest, 2013. március 13.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:  
Iván Erika  
bírószági ügyintéző